YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO (toinen jaosto)

24 päivänä toukokuuta 2007 *

Asiassa C-45/05,

jossa on kyse EY 234 artiklaan perustuvasta ennakkoratkaisupyynnöstä, jonka College van Beroep voor het bedrijfsleven (Alankomaat) on esittänyt 2.2.2005 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut yhteisöjen tuomioistuimeen 4.2.2005, saadakseen ennakkoratkaisun asiassa

Maatschap Schonewille-Prins

vastaan

Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit,

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIN (toinen jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja C. W. A. Timmermans sekä tuomarit R. Schintgen, R. Silva de Lapuerta, G. Arestis (esittelevä tuomari) ja L. Bay Larsen,

* Oikeudenkäyntikieli: hollanti.

julkisasiamies: P. Léger,
kirjaaja: johtava hallintovirkamies M. Ferreira,

ottaen huomioon kirjallisessa käsittelyssä ja 27.4.2006 pidetyssä istunnossa esitetyn,

ottaen huomioon huomautukset, jotka sille ovat esittäneet

– Maatschap Schonewille-Prins, edustajanaan E. Buys, Denkavit Nederland BV:n johtaja,

– Alankomaiden hallitus, asiamiehinään H. G. Sevenster ja M. de Grave,

– Euroopan yhteisöjen komissio, asiamiehinään T. van Rijn, F. Erlbacher ja M. van Heezik,

kuultuaan julkisasiamiehen 13.7.2006 pidetyssä istunnossa esittämän ratkaisuehdotuksen,

on antanut seuraavan

tuomion

1 Ennakkoratkaisupyyntö koskee naudanliha-alan yhteisestä markkinajärjestelystä 17.5.1999 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1254/1999 (EYVL L 160, s. 21)

ja nautaeläinten tunnistus- ja rekisteröintijärjestelmän käyttöönottamisesta sekä naudanlihan ja naudanlihatuotteiden pakollisesta merkitsemisestä ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 820/97 kumoamisesta 17.7.2000 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1760/2000 (EYVL L 204, s. 1) sekä tiettyjä yhteisön tukijärjestelmiä koskevan yhdennetyn hallinto- ja valvontajärjestelmän soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 23.12.1992 annetun komission asetuksen (ETY) N:o 3887/92 (EYVL L 391, s. 36) ja tiettyjä yhteisön tukijärjestelmiä koskevasta yhdennetystä hallinto- ja valvontajärjestelmästä annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 3508/92 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 11.12.2001 annetun komission asetuksen (EY) N:o 2419/2001 (EYVL L 327, s. 11) tulkintaa. Asetuksen N:o 1254/1999 osalta mainittu pyyntö koskee myös asetuksen 21 artiklan pätevyyttä.

2 Ennakkoratkaisupyyntö on esitetty asiassa, jossa kantajana on nautaeläinten kasvatukseen erikoistunut Maatschap Schonewille-Prins -niminen maataloustuottajien yhtiö (jäljempänä Schonewille) ja vastaajana Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit (Alankomaiden maatalous-, luonto- ja elintarvikeministeri, jäljempänä ministeri) ja joka koskee sitä, että ministeri on kieltäytynyt myöntämästä kantajalle nautaeläimien teurastuspalkkiota, jota kantaja oli ennakolta hakenut.

Asiaa koskevat oikeussäännöt

Yhteisön lainsäädäntö

3 Asetuksen N:o 1254/99 11 artiklan nojalla tuottaja, joka pitää nautaeläimiä, voi hakemuksesta saada teurastuspalkkion, joka myönnetään palkkiokelpoisten eläinten teurastuksesta tai niiden viennistä kolmanteen maahan.

4 Tältä osin mainitun asetuksen 21 artiklassa täsmennetään seuraavaa:

"Oikeus tämän luvun mukaisiin suoriin tukiin edellyttää, että eläin tunnistetaan ja rekisteröidään asetuksen (EY) N:o 820/97 mukaisesti."

5 Asetuksen N:o 1254/1999 johdanto-osan 18 perustelukappaleessa todetaan seuraavaa:

"Suorien tukien edellytyksenä olisi oltava, että kyseisten eläinten pitäjät noudattavat nautaeläinten tunnistamista ja rekisteröintiä koskevia yhteisön sääntöjä; – –"

6 Nautaeläinten tunnistus- ja rekisteröintijärjestelmän sekä naudanlihan ja naudanlihatuotteiden merkitsemisen käyttöönottamisesta 21.4.1997 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 820/97 (EYVL L 117, s. 1) kumottiin 1.9.2000 lukien asetuksella N:o 1760/2000.

7 Asetuksen N:o 1760/2000 johdanto-osan neljännestä seitsemänteen perustelukappaleessa todetaan seuraavaa:

"Sen jälkeen kun BSE-taudin aiheuttama kriisi oli saattanut naudanlihan ja naudanlihatuotteiden markkinat epävakaiksi, on kyseisten tuotteiden tuotanto- ja kaupan pitämisolosuhteiden avoimuutta lisätty erityisesti jäljitettävyyden osalta, ja tämä on vaikuttanut myönteisesti naudanlihan kulutukseen. Kuluttajien

naudanlihaa kohtaan osoittaman luottamuksen säilyttämiseksi ja vahvistamiseksi ja kuluttajien harhaanjohtamisen estämiseksi on tarpeen kehittää kuluttajille annettavia tietoja tuotteen asianmukaisella ja selkeällä merkitsemisellä.

Tämän tavoitteen saavuttamiseksi on ensisijaisen tärkeää ottaa käyttöön toisaalta tehokas nautaeläinten tunnistus- ja rekisteröintijärjestelmä tuotantovaiheessa – –

Näiden parannusten antamat takuut täyttävät myös tietyt yleistä etua, kuten kansanterveyden ja eläinten terveyden suojelua, koskevat vaatimukset.

Sen seurauksena kuluttajien luottamus naudanlihan ja lihatuotteiden laatuun lisääntyy, kansanterveyden suojelun korkea taso säilyy ja naudanlihamarkkinoiden kestävä vakaus paranee."

8 Kyseisen asetuksen 7 artiklan 1 kohdassa säädetään seuraavaa:

"Kunkin eläinten pitäjän, paitsi niitä kuljettavan, on:

– pidettävä ajan tasalla olevaa rekisteriä,

– ilmoitettava siitä lähtien, kun ATK-pohjainen tietokanta on täysin käyttökunnossa, toimivaltaiselle viranomaiselle jäsenvaltion vahvistaman ajan kuluessa, joka on vähintään kolme päivää ja enintään seitsemän päivää, kaikki eläinten siirrot tilalle ja tilalta sekä kaikki tilalla tapahtuvat eläinten syntymät ja kuolemat sekä näiden tapahtumien päivämäärät. Komissio voi kuitenkin jäsenvaltion pyynnöstä ja 23 artiklan 2 kohdassa säädettyä menettelyä noudattaen määritellä ne olosuhteet, joiden vallitessa jäsenvaltiot voivat pidentää sallittua määräaikaa ja määrätä erityisistä säännöistä, joita sovelletaan sellaisten nautaeläinten paikanvaihtoihin, joita on tarkoitus laiduntaa kesällä eri paikoilla vuoristoseuduilla."

9 Saman asetuksen 22 artiklan 1 kohdassa säädetään seuraavaa:

"Jäsenvaltioiden on toteutettava kaikki tarpeelliset toimenpiteet tämän asetuksen säännösten noudattamisen varmistamiseksi. – –

Jäsenvaltion eläinten pitäjälle määräämien seuraamusten on oltava oikeassa suhteessa säännösten rikkomisen vakavuuteen. – –"

10 Asetuksen N:o 3887/92 11 artiklan 1 kohdassa säädetään seuraavaa:

"Tässä asetuksessa säädettyjä seuraamuksia sovelletaan rajoittamatta kansallisesti säädettyjä lisäseuraamuksia."

11 Asetus N:o 3887/92 kumottiin 1.1.2002 lukien asetuksella N:o 2419/2001.

12 Asetuksen N:o 2419/2001 44 artiklassa säädetään seuraavaa:

"1. Tässä osastossa säädettyjä vähennyksiä ja poissulkemisia ei sovelleta, jos viljelijä on esittänyt asiasisällöllisesti oikeaa tietoa tai jos hän voi muuten osoittaa, että virhe ei ole hänen tekemänsä.

2. Tässä osastossa säädettyjä vähennyksiä ja poissulkemisia ei sovelleta niihin tukihakemuksen osiin, joiden osalta viljelijä ilmoittaa toimivaltaiselle viranomaiselle kirjallisesti tukihakemuksen olevan virheellinen tai muuttuneen virheelliseksi sen jättämisen jälkeen edellyttäen, että viljelijälle ei ole annettu tietoa toimivaltaisen viranomaisen aikomuksesta tehdä tarkastus paikalla tai että viranomainen ei ole jo ilmoittanut viljelijälle hakemuksessa olevista sääntöjenvastaisuuksista.

Tukihakemusta mukautetaan vastaamaan todellista tilannetta ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen viljelijän toimittamien tietojen perusteella."

13 Saman asetuksen 45 artiklassa säädetään seuraavaa:

"1. Asetuksen 44 artiklaa sovelletaan tukihakemuksen jättöhetkestä atk-pohjaiseen tietokantaan viedyissä tiedoissa oleviin virheisiin ja poisjättöihin nautaeläinten, joista tukea on haettu, osalta.

2. Nautaeläinten, joista tukea ei ole haettu, osalta 39 artiklassa säädettyjä vähennyksiä ja poissulkemisia ei sovelleta, jos tuottaja ilmoittaa atk-pohjaiseen

tietokantaan vietyjen tietojen muutoksista ja korjauksista toimivaltaiselle viranomaiselle edellyttäen, että viljelijä ei ole saanut tietoa toimivaltaisen viranomaisen aikomuksesta tehdä tarkastus paikalla."

14 Mainitun asetuksen N:o 2419/2001 47 artiklan 2 kohdassa säädetään seuraavaa:

"Jollei neuvoston asetuksen (EY) N:o 2988/95 6 artiklasta muuta johdu, tämän asetuksen mukaiset vähennykset ja poissulkemiset eivät rajoita muista yhteisön säännöksistä tai kansallisesta lainsäädännöstä johtuvien lisäseuraamuksien soveltamista."

Kansallinen lainsäädäntö

15 Nautaeläinten tunnistamisesta ja rekisteröinnistä vuonna 1998 annetussa karja- ja lihaviraston asetuksessa (Verordening identificatie en registratie runderen 1998 van het Productschap Vee en Vlees, jäljempänä kansallinen tunnistus- ja rekisteröintiasetus) säädetään seuraavaa:

"12 §

1. Kunkin eläinten pitäjän, paitsi niiden kuljettajan, on ilmoitettava rekisteriin huolellisesti ja täydellisesti asetuksen N:o 820/97 4 artiklan 3 kohdassa ja 7 artiklan 1 kohdan toisessa luetelmakohdassa tarkoitetut tiedot.

– –

13 §

1. Kunkin eläinten pitäjän, paitsi niiden kuljettajan, on ilmoitettava viranomaisille tämän asetuksen – – 12 §:n 1 momentissa tarkoitetut tiedot kolmen työpäivän määräajassa – –"

16 Oikeudesta teurastuspalkkioon säädetään yhteisön eläinpalkkioista annetussa Alankomaiden määräyksessä (Regeling dierlijke EG-premies, Stcrt. 1996, nro 80; jäljempänä kansallinen eläinpalkkiomääräys tai määräys).

17 Kansallisen eläinpalkkiomääräyksen 2.3 §:n 2 momentissa säädetään seuraavaa:

"Sellaisen nautaeläimen teurastuksesta tai kolmanteen maahan viennistä, joka teurastuspäivänä tai päivänä, jona eläin vietiin kolmanteen maahan, on nautaeläinten tunnistus- ja rekisteröintirekisterin tietojen mukaan vähintään kahdeksan kuukauden ikäinen, maksetaan tuottajille hakemuksesta tämän määräyksen ja asetusten N:o 1254/1999 ja N:o 2342/1999 säännösten mukaisesti palkkio."

18 Määräyksen 2.4 b §:n 2 momentissa täsmennetään seuraavaa:

"Palkkiohakemukset Alankomaissa sijaitsevassa teurastamossa suoritettavasta nautaeläinten teurastuksesta tehdään siten, että kyseinen teurastamo ilmoittaa teurastuksesta tunnistus- ja rekisteröintirekisteriin kansallisen tunnistus- ja rekisteröintiasetuksen säännösten mukaisesti."

19 Määräyksen 4.9 §:ssä säädetään seuraavaa:

"1. Palkkiota ei makseta sellaisista nautaeläimistä, joiden osalta tuottaja ei ole 25 päivän kuluessa kyseisestä tapahtumasta täyttänyt niitä edellytyksiä, jotka [kansallisen tunnistus- ja rekisteröintiasetuksen nojalla] koskevat eläimen syntymäpäivän, sen päivän, jona eläin on siirretty tuottajan tilalle tai sieltä pois, teurastuspäivän tai päivän, jona eläin vietiin kolmanteen maahan, ilmoittamista tunnistus- ja rekisteröintirekisteriin, edellyttäen, että kyseinen ilmoittamisvelvollisuus on syntynyt 1.1.2000 tai sen jälkeen.

2. Palkkiota pienennetään 25 prosentilla sellaisten nautaeläinten osalta, joiden osalta tuottaja ei ole viipymättä, mutta kuitenkin 25 päivän kuluessa kyseisestä tapahtumasta, täyttänyt niitä edellytyksiä, jotka [kansallisen tunnistus- ja rekisteröintiasetuksen nojalla] koskevat eläimen syntymäpäivän, sen päivän, jona eläin on siirretty tuottajan tilalle tai sieltä pois, teurastuspäivän tai päivän, jona eläin vietiin kolmanteen maahan, ilmoittamista tunnistus- ja rekisteröintirekisteriin, edellyttäen, että kyseinen ilmoittamisvelvollisuus on syntynyt 1.1.2000 tai sen jälkeen."

Pääasia ja ennakkoratkaisukysymykset

20 Schonewille haki 1.2.2001 ministeriltä kansallisen eläinpalkkiomääräyksen nojalla teurastuspalkkiota 365 nautaeläimestä.

21 Ministeri ilmoitti 24.6.2002 päivätyllä päätöksellä, että vuotta 2001 koskevan palkkiohakemuksen kohteena olevista nautaeläimistä vain 260 täytti tämän palkkion myöntämisen edellytykset kokonaan tai osittain.

22 Schonewille teki 23.7.2002 oikaisuvaatimuksen tästä päätöksestä. Ministeri teki 19.8.2002 oikaisemista koskevan päätöksen, jossa se katsoi, että 15 muuta nautaeläintä täytti palkkion myöntämisen edellytykset kokonaan, kun sen sijaan yksi muu eläin ei täyttänyt edellytyksiä kokonaan.

23 Koska pääasian asianosaisten välisen mielipiteenvaihdon jälkeen Schonewille piti oikaisuvaatimuksensa voimassa, ministeri teki 19.6.2003 uuden päätöksen. Hän katsoi, että oikaisuvaatimus oli jätettävä tutkimatta niiden 15 uuden eläimen osalta, joiden katsottiin lopulta täyttävän edellytykset, ja että se oli muilta osin perusteeton.

24 Lisäksi mainitulla päätöksellä ministeri hylkäsi palkkiohakemuksen yhden nautaeläimen osalta kokonaan sillä perusteella, että ilmoitusta tunnistus- ja rekisteröintirekisteriin ei ollut tehty määräyksen 4.9 §:n 1 momentin mukaisessa määräajassa. Lisäksi ministeri teki palkkiosta 25 prosentin suuruisen vähennyksen eräiden nautaeläinten osalta määräyksen 4.9 §:n 2 momentin perusteella.

25 Schonewille nosti 30.7.2003 ennakkoratkaisupyynnön esittäneessä tuomioistuimessa kanteen 19.6.2003 tehtyä päätöstä vastaan.

26 Pääasiassa Schonewille väittää, että ministeri on virheellisesti katsonut, että nautaeläimen tilalle siirtoa koskevan ilmoituksen tekeminen tunnistus- ja rekisteröintirekisteriin myöhässä voisi olla perusteena teurastuspalkkion poissulkemiselle tai vähentämiselle. Sen mukaan sitä, täyttävätkö nautaeläimet palkkion myöntämisen edellytykset, on arvioitava yksinomaan asetuksen N:o 1254/1999 21 artiklan perusteella. Koska tässä artiklassa edellytetään yksinomaan, että eläin tunnistetaan ja rekisteröidään asetuksen N:o 1760/2000 mukaisesti, Schonewille katsoo, että ministeri ei voi asettaa nautaeläinten tunnistuksen ja rekisteröinnin osalta

määräyksen 4.9 §:ssä säädettyjen, kyseiseen rekisteriin tehtävän ilmoituksen päivämäärää koskevien kaltaisia lisäedellytyksiä mainitulle kelpoisuudelle.

27 Ennakkoratkaisupyynnön esittäneen tuomioistuimen mukaan esillä olevassa asiassa esiin nousee erityisesti kysymys siitä, oliko ministerillä perusteet, kun otetaan huomioon ne sääntöjenvastaisuudet, joita on todettu tapahtuneen Schonewillen tunnistus- ja rekisteröintirekisterin pitäjälle tekemien nautaeläinten tilalle siirtoa koskevien ilmoitusten suhteen, poistaa kokonaan tai osittain Schonewillen oikeus asetuksen N:o 1254/1999 mukaiseen teurastuspalkkioon.

28 Tätä taustaa vasten College van Beroep voor het bedrijfsleven on päättänyt lykätä asian käsittelyä ja esittää yhteisöjen tuomioistuimelle seuraavat ennakkoratkaisukysymykset:

"1) Onko asetuksen (EY) N:o 1254/1999 21 artiklaa tulkittava siten, että jokainen asetuksen (EY) N:o 1760/2000 noudattamisessa tietyn eläimen osalta esiintyvä sääntöjenvastaisuus johtaa siihen, että teurastuspalkkio suljetaan täysin pois kyseisen eläimen osalta?

2) Jos ensimmäiseen kysymykseen vastataan myöntävästi, onko asetuksen (EY) N:o 1254/1999 21 artikla sitova, erityisesti kun otetaan huomioon tästä koituvat seuraamukset?

3) Sovelletaanko asetuksen (EY) N:o 2419/2001 44 ja 45 artiklaa asetuksen (EY) N:o 1760/2000 noudattamisessa esiintyviin sääntöjenvastaisuuksiin?

4) Jos kolmanteen kysymykseen vastataan myöntävästi, merkitseekö asetuksen (EY) N:o 2419/2001 45 artiklan asianmukainen soveltaminen yhdessä 44 artiklan kanssa sitä, että teurastuspalkkion poissulkemista ei sovelleta sellaiseen huolimattomuuteen, joka liittyy tietojen ilmoittamiseen ATK-pohjaisen tietokannan ylläpitäjälle, jos annetut tiedot, kuten nyt esillä olevassa tapauksessa tilalle siirtoa koskevat tiedot, ovat asiasisällöllisesti täysin paikkansapitäviä (ja jos ne myös alusta lähtien ovat olleet paikkansapitäviä ja jos niitä näin ollen ei ole koskaan tarvinnut oikaista)? Jos tämä ei päde kaiken huolimattomuuden osalta, päteekö tämä kuitenkin nyt kyseessä olevan tapauksen kaltaisessa tapauksessa, jossa huolimattomuus on muodostunut siitä, että tiedot annettiin (muutama päivä tai viikko) myöhässä, ja jossa teurastus tapahtui paljon myöhemmin?

5) Onko asetuksen (ETY) N:o 3887/92 11 artiklaa ja/tai asetuksen (EY) N:o 1760/2000 22 artiklaa ja/tai asetuksen (EY) N:o 2419/2001 47 artiklan 2 kohtaa näin ollen tulkittava siten, että jäsenvaltiolla on oikeus kansallisina seuraamuksina, joista on säädetty tämän asetuksen noudattamisen varmistamiseksi, sulkea pois yhteisön oikeuteen perustuva oikeus teurastuspalkkioon tai vähentää kyseistä palkkiota?

6) Jos viidenteen kysymykseen vastataan kokonaan tai osittain myöntävästi, onko tällöin yhteisön oikeudessa säädettyjä poikkeuksia, erityisesti asetuksen (EY) N:o 2419/2001 44 ja 45 artiklaa, yhteisön oikeuteen perustuviin vähennyksiin ja poissulkemisiin vastaavasti sovellettava kansalliseen oikeuteen perustuviin vähennyksiin ja poissulkemisiin?

7) Jos kuudenteen kysymykseen vastataan myöntävästi, kysytään, seuraako tällöin asetuksen (EY) N:o 2419/2001 45 artiklan asianmukaisesta ja vastaavasta soveltamisesta yhdessä 44 artiklan kanssa, että ATK-pohjaiseen tietokantaan ilmoitettavien tietojen ilmoittamisen yhteydessä tapahtuneet sääntöjenvastaisuudet ja erityisesti tietojen ilmoittaminen myöhässä eivät voi johtaa teurastuspalkkion poissulkemiseen, jos rekisteriin merkityt tiedot, kuten nyt esillä olevassa tapauksessa tilalle siirtoa koskeva päivämäärä, ovat asiasisällöllisesti täysin paikkansapitäviä?"

Ennakkoratkaisukysymysten tarkastelu

Ensimmäinen kysymys

29 Ensimmäisellä kysymyksellään ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin pyrkii ennen kaikkea selvittämään, onko asetuksen N:o 1254/1999 21 artiklaa tulkittava siten, että nautaeläimen siirrosta tilalle tai sieltä pois ATK-pohjaiseen järjestelmään tehtävän ilmoituksen määräajan, josta on säädetty asetuksen N:o 1760/2000 7 artiklan 1 kohdan toisessa luetelmakohdassa, noudattamatta jättäminen johtaa siihen, että teurastuspalkkio suljetaan pois kyseisen eläimen osalta.

30 Vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan yhteisön oikeuden säännöksen tai määräyksen tulkitsemisessa on otettava huomioon paitsi sen sanamuoto myös asiayhteys ja sillä lainsäädännöllä tavoitellut päämäärät, jonka osa säännös tai määräys on (ks. erityisesti asia C-294/01, Granarolo, tuomio 13.11.2003, Kok. 2003, s. I-13429, 34 kohta ja asia C-306/05, SGAE, tuomio 7.12.2006, Kok. 2006, s. I-11519, 34 kohta).

31 Asetuksen N:o 1254/1999 21 artiklan mukaan oikeus teurastusmaksuun edellyttää, että nautaeläin "tunnistetaan ja rekisteröidään asetuksen [N:o 1760/2000] mukaisesti".

32 Mainitun artiklan sanamuodosta ilmenee selvästi, että kuten asetuksen N:o 1254/1999 johdanto-osan 18 perustelukappaleessa todetaan, teurastusmaksun myöntäminen edellyttää, että kyseisten eläinten pitäjät noudattavat nautaeläinten tunnistamista ja rekisteröintiä koskevia yhteisön sääntöjä.

33 Lisäksi on todettava, että asetuksen N:o 2419/2001 johdanto-osan 28 perustelukappaleessa todetaan nimenomaisesti, että "nautaeläinten asianmukainen tunnistaminen ja rekisteröinti on asetuksen N:o 1254/1999 21 artiklan mukainen [teurastusmaksun] kelpoisuusedellytys".

34 Lisäksi kuten asetuksen N:o 1760/2000 johdanto-osan kahdeksannessa perustelukappaleessa todetaan, "yhteisön sisäisessä kaupassa eläimet on varustettava tunnisteella yhteisön määräysten mukaisesti ja että eläimet on rekisteröitävä siten, että eläimen alkuperä tai kauttakulkutila, -keskus tai järjestö voidaan jäljittää ja nämä tunnistus- ja rekisteröintijärjestelmät on laajennettava koskemaan kunkin jäsenvaltion alueella tapahtuvia eläinten siirtoja 1 päivään tammikuuta 1993 mennessä".

35 Tältä osin erityisesti nautaeläinten rekisteröinnistä asetuksen N:o 1760/2000 7 artiklan 1 kohdan toisessa luetelmakohdassa säädetään, että kunkin eläinten pitäjän on "ilmoitettava – – toimivaltaiselle viranomaiselle jäsenvaltion vahvistaman ajan kuluessa, joka on vähintään kolme päivää ja enintään seitsemän päivää, kaikki eläinten siirrot tilalle ja tilalta sekä kaikki tilalla tapahtuvat eläinten syntymät ja kuolemat sekä näiden tapahtumien päivämäärät. Komissio voi kuitenkin jäsenvaltion pyynnöstä ja 23 artiklan 2 kohdassa säädettyä menettelyä noudattaen määritellä ne olosuhteet, joiden vallitessa jäsenvaltiot voivat pidentää sallittua määräaikaa ja määrätä erityisistä säännöistä, joita sovelletaan sellaisten nautaeläinten paikanvaihtoihin, joita on tarkoitus laiduntaa kesällä eri paikoilla vuoristoseuduilla".

36 On todettava, että tämä säännös on laadittu käyttäen pakottavaa sanamuotoa, jolla kuvaillaan yksityiskohtaisesti eläinten pitäjillä olevan ilmoitusvelvollisuuden laajuus ja määritetään täsmällisesti näille eläinten pitäjille mainitun velvollisuuden täyttämistä varten asetettu määräaika.

37 Vastaavasti on todettava, että mainitun säännöksen lopussa määritetään täsmällisesti mainitun määräajan pidentämistä koskevat yksityiskohtaiset säännöt. Näiden yksityiskohtaisten sääntöjen täsmällinen ilmoittaminen menettäisi tehokkaan vaikutuksensa, jos eläinten pitäjät voisivat vapaasti jättää noudattamatta tätä määräaikaa.

38 Tästä seuraa, että tätä säännöstä on tulkittava siten, että jokaisen eläinten pitäjän on noudatettava asetettua määräaikaa ilmoittaessaan ATK-pohjaiseen järjestelmään nautaeläimen siirrosta tilalle tai sieltä pois.

39 Tällainen tulkinta vastaa lisäksi asetuksen N:o 1760/2000 täytäntöönpanosta korvamerkkien, passien ja tilarekisterien osalta 29.4.2004 annetun komission asetuksen (EY) N:o 911/2004 (EUVL L 163, s. 65) 9 artiklassa olevaa nimenomaista muotoilua, jonka mukaan eläinten pitäjän on ilmoitettava tapahtumista vähintään kolmen ja enintään seitsemän päivän määräajassa.

40 Lisäksi tätä samaa tulkintaa tukevat asetuksen N:o 1760/2000 tavoitteet, joina on, kuten asetuksen johdanto-osan neljännestä seitsemänteen perustelukappaleesta ilmenee, lisätä kuluttajien luottamusta naudanlihan ja lihatuotteiden laatuun, säilyttää kansanterveyden suojelun korkea taso ja parantaa naudanlihamarkkinoiden kestävää vakautta.

41 Jotta nämä tavoitteet voidaan saavuttaa, on välttämätöntä, että nautaeläinten tunnistus- ja rekisteröintijärjestelmä on täysin tehokas ja luotettava siten, että toimivaltaiset viranomaiset pystyvät eläintaudin puhjetessa mahdollisimman nopeasti jäljittämään tietyn eläimen alkuperän ja ryhtymään tarvittaviin toimenpiteisiin kansanterveyteen kohdistuvan vaaran torjumiseksi. Näin ei voi olla, jos eläinten pitäjä ei ilmoita nautaeläinten siirroista ATK-pohjaiseen järjestelmään asetuksen N:o 1760/2000 7 artiklan 1 kohdan toisessa luetelmakohdassa säädetyssä määräajassa.

42 Kaiken lisäksi on todettava, että kyseisessä artiklassa asetetussa määräajassa tehtävää ilmoitusta koskevaan velvollisuuteen ei sovelleta, siinä mainittua poikkeusta lukuun ottamatta, mitään muuta yhteisön oikeudessa nimenomaisesti säädettyä poikkeusta, eikä edes poikkeuksia, joista on säädetty asetuksessa N:o 1254/1999 ja joiden mukaan teurastusmaksun myöntäminen edellyttää, että noudatetaan nautaeläinten tunnistamista ja rekisteröintiä koskevia yhteisön sääntöjä, joihin kuuluvat olennaisesti asetuksen N:o 1760/2000 7 artiklan 1 kohdan toisen luetelmakohdan säännökset.

43 Edellä esitetyn perusteella ensimmäiseen kysymykseen on vastattava, että asetuksen N:o 1254/1999 21 artiklaa on tulkittava siten, että nautaeläimen siirrosta tilalle tai sieltä pois ATK-pohjaiseen järjestelmään tehtävän ilmoituksen määräajan, josta on säädetty asetuksen N:o 1760/2000 7 artiklan 1 kohdan toisessa luetelmakohdassa, noudattamatta jättäminen poistaa mainitun nautaeläimen teurastuspalkkiokelpoisuuden ja siis johtaa siihen, että teurastuspalkkio suljetaan tämän eläimen osalta pois.

Toinen kysymys

44 Toisella kysymyksellään ennakkoratkaisupyynnön esittänyt tuomioistuin pyrkii ennen kaikkea selvittämään, ovatko asetuksen N:o 1254/1999 21 artiklan vaikutukset, sellaisina kuin ne ovat kuvattuina ensimmäiseen kysymykseen annetulla vastauksella, suhteettomia siten, että tämä johtaa mainitun säännöksen pätemättömyyteen.

45 Tämän osalta on muistutettava, että yhteisön oikeuden yleisiin oikeusperiaatteisiin kuuluvan suhteellisuusperiaatteen mukaan yhteisön toimielinten säädöksillä, päätöksillä ja muilla toimenpiteillä ei saa ylittää niitä rajoja, jotka johtuvat siitä, mikä on tarpeellista niillä lainmukaisesti tavoiteltujen päämäärien toteuttamiseksi ja tähän soveltuvaa, eli silloin, kun on mahdollista valita usean tarkoituksenmukaisen toimenpiteen välillä, on valittava vähiten pakottava, eivätkä toimenpiteistä aiheutuvat haitat saa olla liian suuria tavoiteltuihin päämääriin nähden (ks. erityisesti yhdistetyt asiat C-133/93, C-300/93 ja C-362/93, Crispoltoni ym., tuomio 5.10.1994, Kok. 1994, s. I-4863, 41 kohta ja asia C-157/96, National Farmers' Union ym., tuomio 5.5.1998, Kok. 1998, s. I-2211, 60 kohta).

46 Tuomioistuimien edellä mainittujen edellytysten osalta suorittamasta valvonnasta on todettava, että yhteisen maatalouspolitiikan alalla yhteisön lainsäätäjällä oleva harkintavalta vastaa EY 34–EY 37 artiklassa sille annettuja poliittisia tehtäviä. Näin ollen yhteisen maatalouspolitiikan alaan kuuluva toimenpide voidaan katsoa lainvastaiseksi ainoastaan, kun kyseinen toimenpide on toimielimen tavoittelemien päämäärien saavuttamiseksi ilmeisen soveltumaton (ks. em. yhdistetyt asiat Crispoltoni ym., tuomion 42 kohta ja em. asia National Farmers' Union ym., tuomion 61 kohta).

47 On lisäksi täsmennettävä, että yhteisön lainsäätäjän vahvistettua kelpoisuusedellytykset tuen myöntämistä varten, yhden näistä edellytyksistä noudattamatta jättämisestä seuraava oikeudenmenetys ei ole seuraamus vaan pelkkä seuraus

mainittujen edellytysten noudattamatta jättämisestä (ks. vastaavasti asia C-171/03, Toeters ja Verberk, tuomio 11.11.2004, Kok. 2004, s. I-10945, 47 kohta).

48 Asetuksen N:o 1254/1999 21 artiklan mukaan teurastusmaksun myöntäminen edellyttää, että noudatetaan asetuksen N:o 1760/2000 säännöksissä olevia nautaeläinten tunnistamista ja rekisteröintiä koskevia yhteisön sääntöjä. Näistä säännöksistä 7 artiklan 1 kohdan toisessa luetelmakohdassa edellytetään nautaeläimen siirrosta tilalle tai sieltä pois ATK-pohjaiseen järjestelmään tehtävän ilmoituksen osalta määräajan noudattamista. Tästä seuraa, että tämän määräajan noudattamatta jättäminen johtaa siihen, että teurastuspalkkio suljetaan pois kyseisen nautaeläimen osalta, ja tämä poissulkeminen on pelkkä seuraus yhden mainitun maksun myöntämistä koskevan kelpoisuusedellytyksen noudattamatta jättämisestä.

49 Kuten tämän tuomion 40 ja 41 kohdasta ilmenee, asetuksen N:o 1760/2000 7 artiklan 1 kohdan toisessa luetelmakohdassa säädetyn ilmoitusta koskevan määräajan noudattamista koskeva velvollisuus on nautaeläinten tunnistamista ja rekisteröintiä koskevien yhteisön sääntöjen yhteydessä erittäin tärkeä.

50 Tämä velvollisuus, jolla mahdollistetaan se, että toimivaltaiset viranomaiset pystyvät eläintaudin puhjetessa mahdollisimman nopeasti jäljittämään tietyn eläimen alkuperän ja ryhtymään tarvittaviin toimenpiteisiin kansanterveyteen kohdistuvan vaaran torjumiseksi, liittyy nautaeläinten tunnistamista ja rekisteröintiä koskevien yhteisön sääntöjen tavoitteisiin, jotka on esitetty mainituissa kohdissa, ja erityisesti tavoitteeseen, joka koskee näiden eläinten tehokasta ja reaaliaikaista jäljitettävyyttä, joka on keskeinen kansanterveyden suojeluun liittyvistä syistä. Tästä seuraa, että tämän velvollisuuden ei voida katsoa olevan mainittuihin tavoitteisiin nähden ilmeisen soveltumaton toimenpide.

51 Lisäksi on todettava, että teurastuspalkkion poissulkeminen silloin, kun ilmoitusta ATK-pohjaiseen järjestelmään koskeva määräaika on ylitetty, koskee ainoastaan niitä nautaeläimiä, joiden osalta asetuksen N:o 1760/2000 7 artiklan 1 kohdan toisessa luetelmakohdassa säädettyä rekisteröintivelvollisuutta ei ole noudatettu.

52 Näin ollen toiseen kysymykseen on vastattava, että sen tarkastelussa ei ole ilmennyt mitään seikkaa, joka voisi vaikuttaa asetuksen N:o 1254/1999 21 artiklan pätevyyteen suhteellisuusperiaatteen kannalta siltä osin kuin siinä poistetaan sellaisen nautaeläimen, jonka osalta asetuksen N:o 1760/2000 7 artiklan 1 kohdan toisessa luetelmakohdassa säädettyä ilmoitusta koskevaa määräaikaa ei ole noudatettu, teurastuspalkkiokelpoisuus, ja se siis aiheuttaa sen, että tämä palkkio suljetaan pois tämän eläimen osalta.

Kolmas ja neljäs kysymys

53 Kolmannella ja neljännellä kysymyksellään, joita on käsiteltävä yhdessä, ennakkoratkaisupyynnön esittänyt tuomioistuin ennen kaikkea kysyy, sovelletaanko asetuksen N:o 2419/2001 44 ja 45 artiklaa teurastuspalkkion poissulkemiseen sellaiselta nautaeläimeltä, jonka osalta tietoja siirrosta tilalle ja tilalta ei ole ilmoitettu ATK-pohjaiseen järjestelmään asetuksen N:o 1760/2000 7 artiklan 1 kohdan toisessa luetelmakohdassa säädetyssä määräajassa, kun otetaan huomioon, että nämä tiedot, jotka on siirretty myöhässä mainittuun järjestelmään, ovat oikeita.

54 On alustavasti täsmennettävä, että, kuten julkisasiamies on ratkaisuehdotuksensa 67 kohdassa todennut, asetusta N:o 2419/2001 ei lähtökohtaisesti sovelleta pääasian tosiseikastoon, joka kuuluu asetuksen N:o 3887/92 ajalliseen soveltamisalaan.

55 Yhteisöjen tuomioistuin on kuitenkin asiassa C-295/02, Gerken, 1.7.2004 antamassaan tuomiossa (Kok. 2004, s. I-6369, 61 kohta) todennut, että Euroopan yhteisöjen taloudellisten etujen suojaamisesta 18.12.1995 annetun neuvoston asetuksen (EY, Euratom) N:o 2988/95 (EYVL L 312, s. 1) 2 artiklan 2 kohtaa on tulkittava siten, että kun kyseessä on asetuksen N:o 3887/92 ajalliseen soveltamisalaan kuuluva "eläintukea" koskeva hakemus, jota rasittaa sääntöjenvastaisuus, joka edellyttää asetuksen N:o 3887/92 10 artiklan 2 kohdan a alakohtaan, josta on 21.12.1999 annetulla komission asetuksella (EY) N:o 2801/1999 (EYVL L 340, s. 29) tehtyjen muutosten myötä tullut 10 b artiklan 2 kohdan ensimmäinen ja toinen alakohta, perustuvan seuraamuksen soveltamista, toimivaltaisten viranomaisten on sovellettava taannehtivasti asetuksen N:o 2419/2001 44 artiklan 1 kohdan säännöksiä, koska nämä säännökset ovat kyseessä olevan toiminnan kannalta lievempiä (ks. myös asia C-45/06, Campina, tuomio 8.3.2007, Kok. 2007, s. I-2089, 32 ja 33 kohta).

56 Tästä seuraa, että asetuksen N:o 2419/2001 44 ja 45 artiklassa säädettyjä poikkeuksia sovelletaan taannehtivasti seuraamuksiin, joita on määrätty asetuksen N:o 3887/92 ajalliseen soveltamisalaan kuuluvien tukihakemusten osalta siltä osin kuin näiden artiklojen soveltaminen johtaa asetuksen N:o 3887/92, jossa ei oteta käyttöön tällaisia poikkeuksia, nojalla sovellettavia lievempiin seuraamuksiin.

57 Asetuksen N:o 2419/2001 44 ja 45 artiklan aineellisen soveltamisalan osalta on todettava, että tämän 44 artiklan 1 kohdalla rajataan tiettyjen mainituissa artikloissa säädettyjen poikkeusten soveltaminen tämän saman asetuksen IV osastossa oleviin vähennyksiin ja poissulkemisiin. Edellä mainitusta asiassa Gerken annetusta tuomiosta ilmenevän oikeuskäytännön kannalta tästä seuraa, että mainitut poikkeukset voivat asetuksen N:o 3887/92 yhteydessä koskea ainoastaan mainitussa 10 b artiklassa tarkoitettujen kaltaisia seuraamuksia. Tämän artiklan, jossa vahvistetaan seuraamukset, jotka muodostuvat sen tuen kokonaismäärän, jota eläinten pitäjä voi hakea, vähennyksistä ja poissulkemisista, tarkoituksena on, kuten julkisasiamies on ratkaisuehdotuksensa 70 kohdassa todennut, säätää eläinten pitäjälle taloudellinen rangaistus silloin, kun tukihakemuksessa ilmoitettu eläinten määrä ei vastaa tarkastuksessa todettua tukikelpoisten eläinten määrää.

58 Kuten tämän tuomion 48 kohdasta ilmenee, teurastuspalkkion poissulkemiseen sellaiselta nautaeläimeltä, jonka osalta tietoja siirrosta tilalle ja tilalta ei ole ilmoitettu ATK-pohjaiseen järjestelmään asetuksen N:o 1760/2000 7 artiklan 1 kohdan toisessa luetelmakohdassa säädetyssä määräajassa, ei ole seuraamus vaan pelkkä seuraus mainittujen edellytysten noudattamatta jättämisestä.

59 Näin ollen asetuksen N:o 2419/2001 44 ja 45 artiklassa säädetyt poikkeukset eivät voi koskea tällaista poissulkemista siten, että tehtäisiin teurastuspalkkiokelpoisiksi nautaeläin, jonka osalta mainitun palkkion myöntämisen edellytykset eivät täyty.

60 Edellä esitetyn perusteella kolmanteen ja neljänteen kysymykseen on vastattava, että asetuksen N:o 2419/2001 44 ja 45 artiklaa ei sovelleta teurastuspalkkion poissulkemiseen sellaiselta nautaeläimeltä, jonka osalta tietoja siirrosta tilalle ja tilalta ei ole ilmoitettu ATK-pohjaiseen järjestelmään asetuksen N:o 1760/2000 7 artiklan 1 kohdan toisessa luetelmakohdassa säädetyssä määräajassa, siten, että mainittu nautaeläin tehtäisiin teurastuspalkkiokelpoiseksi, vaikka nämä tiedot, jotka on siirretty myöhässä mainittuun järjestelmään, ovat oikeita.

Viides kysymys

61 Viidennellä kysymyksellään ennakkoratkaisupyynnön esittänyt tuomioistuin kysyy ennen kaikkea sitä, onko asetuksen N:o 3887/92 11 artiklaa ja/tai asetuksen N:o 1760/2000 22 artiklaa ja/tai asetuksen N:o 2419/2001 47 artiklan 2 kohtaa näin ollen tulkittava siten, että jäsenvaltio voi vähentää oikeutta teurastuspalkkioon tai sulkea pois kyseisen oikeuden tai vähentää kyseistä palkkiota kansallisten seuraamusten avulla yhteisön lainsäädännön noudattamisen varmistamiseksi.

62 On alustavasti täsmennettävä, että kuten tämän tuomion 54 ja 55 kohdasta ilmenee, koska asetusta N:o 2419/2001 ei lähtökohtaisesti sovelleta pääasian tosiseikastoon ja koska edellä mainitusta asiassa Gerken annetusta tuomiosta ilmenevä oikeuskäytäntö mahdollistaa tässä asetuksessa säädettyjen seuraamusten soveltamisen ainoastaan silloin, kun nämä säännökset ovat kyseessä olevan toiminnan kannalta lievempiä, mainitun asetuksen 47 artiklan 2 kohtaa, jolla mahdollistetaan sekä kansallisten että yhteisön seuraamusten päällekkäinen soveltaminen, ei voida soveltaa taannehtivasti, ja sitä siis ei voida soveltaa pääasiassa.

63 Sitten on todettava, että asetuksen N:o 3887/92 tavoitteet ovat sen seitsemännen ja yhdeksännen perustelukappaleen mukaan yhteisön tukia koskevien säännösten noudattamisen tehokas valvominen ja säännösten antaminen sääntöjenvastaisuuksien ja petosten estämiseksi ja rankaisemiseksi tehokkaasti (ks. asia C-63/00, Schilling ja Nehring, tuomio 16.5.2002, Kok. 2002, s. I-4483, 25 kohta ja em. asia Gerken, tuomion 41 kohta).

64 Tältä osin nautaeläinten teurastuspalkkiota koskevista hakemuksista tässä asetuksessa säädetään täsmällisesti seuraamukset, jotka muodostuvat yhteisön tuen kokonaismäärän vähennyksistä ja poissulkemisista, joita sovelletaan sääntöjenvastaisuuksien yhteydessä. Siten sillä otetaan käyttöön sellaisten yhteisten sääntöjen järjestelmä, joiden tarkoituksena on Euroopan yhteisön taloudellisten etujen suojeleminen.

65 Tästä seuraa, että jäsenvaltiot eivät voi säätää kansallisista seuraamuksista, jotka muodostuvat yhteisön tuen kokonaismäärän, jota teurastuspalkkiota koskevan hakemuksen tehnyt eläinten pitäjä voi tavoitella, vähennyksistä ja poissulkemisista,

koska tämäntyyppiset seuraamukset on jo esitetty yksityiskohtaisesti asetuksessa N:o 3887/92.

66 Tällainen tulkinta vastaa lisäksi asetuksen N:o 2419/2001 51 artiklassa ja yhteisen maatalouspolitiikan suoria tukijärjestelmiä koskevista yhteisistä säännöistä ja tietyistä viljelijöiden tukijärjestelmistä annetussa neuvoston asetuksessa (EY) N:o 1782/2003 säädettyjen täydentävien ehtojen, tuen mukauttamisen ja yhdennetyn hallinto- ja valvontajärjestelmän soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 21.4.2004 annetun komission asetuksen (EY) N:o 796/2004 (EUVL L 141, s. 18), joka on tullut voimaan asetusten N:o 3887/92 ja N:o 2419/2001 jälkeen, 75 artiklassa vahvistettua nimenomaista muotoilua, jonka mukaan jäsenvaltiot voivat tässä yhteydessä ottaa käyttöön aiheellisia kansallisia seuraamuksia, joita sovelletaan tuottajiin ja muihin markkinoiden toimijoihin, jotka ovat osallisina tuen myöntämismenettelyssä vain, jos merkityksellisistä vähennyksistä ja poissulkemisista ei säädetä näissä asetuksissa.

67 Lopuksi on todettava, että tämä sama tulkinta ei ole ristiriidassa asetuksen N:o 3887/92 11 artiklan ja/tai asetuksen N:o 1760/2000 22 artiklan kanssa sikäli kuin sillä ei estetä jäsenvaltioita ottamasta käyttöön muunlaisia seuraamuksia kuin asetuksessa N:o 3887/92 tarkoitettuja vähennyksiä ja poissulkemisia.

68 Edellä esitetyn perusteella viidenteen kysymykseen on vastattava, että asetuksen N:o 3887/92 11 artiklaa ja/tai asetuksen N:o 1760/2000 22 artiklaa on tulkittava siten, että jäsenvaltio ei voi säätää kansallisista seuraamuksista, jotka muodostuvat yhteisön tuen kokonaismäärän, jota teurastuspalkkiota koskevan hakemuksen tehnyt eläinten pitäjä voi tavoitella, vähennyksistä tai poissulkemisista, koska tämäntyyppiset seuraamukset on jo esitetty yksityiskohtaisesti asetuksessa N:o 3887/92.

Kuudes ja seitsemäs kysymys

69 Kun otetaan huomioon viidenteen kysymykseen annettu vastaus, kuudenteen ja seitsemänteen kysymykseen ei ole tarpeen vastata.

Oikeudenkäyntikulut

70 Pääasian asianosaisten osalta asian käsittely yhteisöjen tuomioistuimessa on välivaihe kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevan asian käsittelyssä, minkä vuoksi kansallisen tuomioistuimen asiana on päättää oikeudenkäyntikulujen korvaamisesta. Oikeudenkäyntikuluja, jotka ovat aiheutuneet muille kuin näille asianosaisille huomautusten esittämisestä yhteisöjen tuomioistuimelle, ei voida määrätä korvattaviksi.

Näillä perusteilla yhteisöjen tuomioistuin (toinen jaosto) on ratkaissut asian seuraavasti:

1) Naudanliha-alan yhteisestä markkinajärjestelystä 17.5.1999 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1254/1999 21 artiklaa on tulkittava siten, että nautaeläimen siirrosta tilalle tai sieltä pois ATK-pohjaiseen järjestelmään tehtävän ilmoituksen määräajan, josta on säädetty nautaeläinten tunnistus- ja rekisteröintijärjestelmän käyttöönottamisesta sekä naudanlihan ja naudanlihatuotteiden pakollisesta merkitsemisestä ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 820/97 kumoamisesta 17.7.2000 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1760/2000 7 artiklan 1 kohdan toisessa luetelmakohdassa, noudattamatta jättäminen poistaa mainitun nautaeläimen teurastuspalkkiokelpoisuuden ja siis johtaa siihen, että teurastuspalkkio suljetaan pois tämän eläimen osalta.

2) **Toisen ennakkoratkaisukysymyksen tarkastelussa ei ole ilmennyt mitään seikkaa, joka voisi vaikuttaa asetuksen N:o 1254/1999 21 artiklan pätevyyteen suhteellisuusperiaatteen kannalta siltä osin kuin siinä poistetaan sellaisen nautaeläimen, jonka osalta asetuksen N:o 1760/2000 7 artiklan 1 kohdan toisessa luetelmakohdassa säädettyä ilmoitusta koskevaa määräaikaa ei ole noudatettu, teurastuspalkkiokelpoisuus, ja se siis aiheuttaa sen, että tämä palkkio suljetaan pois tämän eläimen osalta.**

3) **Tiettyjä yhteisön tukijärjestelmiä koskevasta yhdennetystä hallinto- ja valvontajärjestelmästä annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 3508/92 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 11.2.2001 annetun komission asetuksen (EY) N:o 2419/2001 44 ja 45 artiklaa ei sovelleta teurastuspalkkion poissulkemiseen sellaiselta nautaeläimeltä, jonka osalta tietoja siirrosta tilalle ja tilalta ei ole ilmoitettu ATK-pohjaiseen järjestelmään asetuksen N:o 1760/2000 7 artiklan 1 kohdan toisessa luetelmakohdassa säädetyssä määräajassa, siten, että mainittu nautaeläin tehtäisiin teurastuspalkkiokelpoiseksi, vaikka nämä tiedot, jotka on siirretty myöhässä mainittuun järjestelmään, ovat oikeita.**

4) **Tiettyjä yhteisön tukijärjestelmiä koskevan yhdennetyn hallinto- ja valvontajärjestelmän soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 23.12.1992 annetun komission asetuksen (ETY) N:o 3887/92 11 artiklaa ja/tai asetuksen N:o 1760/2000 22 artiklaa on tulkittava siten, että jäsenvaltio ei voi säätää kansallisista seuraamuksista, jotka muodostuvat yhteisön tuen kokonaismäärän, jota teurastuspalkkiota koskevan hakemuksen tehnyt eläinten pitäjä voi tavoitella, vähennyksistä tai poissulkemisista, koska tämäntyyppiset seuraamukset on jo esitetty yksityiskohtaisesti asetuksessa N:o 3887/92.**

Allekirjoitukset